

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทำโครงการเรื่อง การศึกษาหาอัตราส่วนของวัสดุผสมระหว่างปูนซีเมนต์ เถ้าลอย และดินในแถบพืชนุ โลกเพื่อประยุกต์ใช้สำหรับดินคันทาง (Embankments) ในการออกแบบอัตราส่วนผสมนั้นทางคณะผู้จัดทำได้ใช้วิธี Trial and error เพื่อทำการสุ่มอัตราส่วนแต่ละชนิด คือ ดิน เถ้าลอย และซีเมนต์ โดยจะคงปริมาณน้ำไว้คงเดิม เพื่อหาอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมซึ่งอ้างอิงมาจากภาคผนวก ข.

จากการทดลองหาค่ากำลังอัดที่อัตราส่วนต่างๆของวัสดุผสม ที่เวลา 7 , 14 , 21 , 28 และ 40 วัน ได้กำลังอัดดังนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงกำลังอัดที่ระยะเวลาต่างๆ

อัตราส่วน	กำลังอัด (ksc)				
	7 วัน	14 วัน	21 วัน	28 วัน	40 วัน
50:45:05	38	43	46	56	65
50:40:10	37	38	39	51	57
50:35:05	26	33	35	44	50
60:36:04	29	30	38	44	49
60:32:08	28	30	36	43	47
60:28:12	23	25	35	38	41
70:27:03	21	22	30	41	46
70:24:06	22	25	30	34	35
70:21:09	22	25	29	30	32
80:18:02	20	25	29	30	31
80:16:04	17	19	21	22	24
80:14:06	20	21	23	25	26

จากผลการทดสอบหาค่ากำลังอัดของก้อนตัวอย่างพบว่า ก้อนตัวอย่างที่ให้กำลังอัดสูงสุดใน การพัฒนา กำลังอัดที่เวลา 7, 14, 21, 28 และ 40 วัน คืออัตราส่วน ดิน50% , ปูนซีเมนต์45% , เถ้า ลอย 5% และจากการทดสอบหาค่ากำลังอัดของก้อนตัวอย่างที่ 28 วันพบว่าให้กำลังอัดเท่ากับ 56 ksc จากการศึกษากิจกรรมของเถ้าลอยกับปูนซีเมนต์พบว่าจะมีการพัฒนา กำลังอัดเพิ่มขึ้นใน ระยะเวลาที่มากขึ้น แต่การพัฒนาของกำลังอัดนั้นจะเป็นไปอย่างช้าๆหลังจากผ่าน 7 วันแรกไป แล้ว และเมื่อทำการทดสอบที่ 28 วันพบว่าค่ากำลังอัดยังไม่ถึงค่าสูงสุดซึ่งสอดคล้องกับปฏิกิริยาไฮ เดรชันซึ่งจะเกิดช้ากว่าของเถ้าลอยปฏิกิริยาไฮเดรชันของซีเมนต์ทำให้การพัฒนา กำลังอัดใช้ เวลานาน กว่าที่จะถึงค่าสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ในการทดสอบครั้งต่อไปควรเพิ่มมวลหยาบลงไปในส่วนผสมและเพิ่มระยะเวลาในการ ทดสอบเพื่อศึกษาการพัฒนาของกำลังอัดที่ระยะเวลานานเพื่อให้ปฏิกิริยาทางเคมีของเถ้าลอย เป็นไปอย่างสมบูรณ์

วิเคราะห์ผล

- 1) ปฏิกิริยาปอซโซลานเนื่องมาจากเถ้าลอยจะพัฒนา กำลังอัดอย่างต่อเนื่องและใช้เวลาพัฒนา กำลัง มากกว่าปฏิกิริยาไฮเดรชันเนื่องมาจากซีเมนต์ ซึ่งพัฒนา กำลังอัดอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งเกือบถึง ความสามารถรับกำลังสูงสุดใน 28 วัน
- 2) อัตราส่วนผสมในงานวิจัยนี้ออกแบบเพื่อใช้ในงานคันทางที่สามารถรับกำลังอัดได้อย่างน้อย 25 ksc พบว่าอัตราส่วนที่ ดิน 50% และสารเชื่อมประสาน(Cement และ Fly ash) 50% เหมาะสมที่สุด ในบรรดาอัตราส่วนอื่นๆที่ศึกษาในงานวิจัยนี้

3)จากการศึกษาเพื่อวิเคราะห์หาค่าลึงรับแรงอัดจากสารปอชโซลาน(เถ้าลอย) โดยพิจารณาเปรียบเทียบค่าลึงรับแรงอัดที่ 28 วันและ 40 วัน พบเกิดการพัฒนาค่าลึงดั่งตารางที่ 5.2 (หลังจาก 28 วัน ค่าลึงรับแรงเนื่องมาจากปฏิกิริยาไฮเดรชันยังคงมีการพัฒนาอยู่แต่ค่อนข้างน้อย ดังนั้นค่าลึงอัดที่เพิ่มขึ้นส่วนมากมาจากปฏิกิริยาปอชโซลาน)

4)จากการศึกษาในงานวิจัย เชื้อนคลองท่าด่าน พบว่าเวลาในการพัฒนาค่าลึงรับแรงอัดจากปฏิกิริยาปอชโซลานจะใช้เวลาประมาณ 1 ปี เนื่องจากเวลาในการทำวิจัยนี้มีจำกัดจึงทำให้ไม่สามารถทราบถึงค่าลึงรับแรงอัดในเวลา 1 ปีได้

ตารางที่5.2 แสดงการเปรียบเทียบค่าลึงอัดระหว่าง 28วันกับ 40วัน

อัตราส่วน	ค่าลึงอายุตัวอย่าง 28 วัน (ksc)	ค่าลึงอายุตัวอย่าง 40 วัน(ksc)	ค่าลึงรับแรงอัดเพิ่มขึ้น
50:45:05	56	65	9
50:40:10	51	57	6
50:35:15	44	50	6
60:36:04	44	49	5
60:32:08	43	47	4
60:28:12	38	41	3
70:27:03	41	46	5
70:24:06	34	35	1
70:21:09	30	32	2
80:18:02	30	31	1
80:16:04	22	24	2
80:14:06	25	26	1

หมายเหตุ

- 1) กำลังรับแรงอัดที่ได้เกิดจากการบดอัด โดยวิธี Standard Proctor Test
- 2) ใช้ปริมาณน้ำในการบดอัดเท่ากับ 1000 ml
- 3) บ่มก้อนตัวอย่างโดยใช้ถุงพลาสติกคลุม

